

Lunds Universitet

AnnaStina Brandt

Institutionen för Öst och Sydöstasienstudier

KINK01

Handledare: Michael Schoenhals

2008-02-06

Prostitution i Kina

Abstract

Since the elimination of prostitution in the 1950's, China has been virtually free from this alleged social problem until the 1980's, when the "open door policy" seemed to bring it back to the surface, forcing the government to react and bring the subject up to debate. Using Chinese research data, this paper strives towards understanding the situation of prostitutes and prostitution in contemporary China. It also examines the methods used by the Chinese government to eradicate sextrade in the past as well as the present. A discussion of whether these methods of fighting prostitution are efficient considering the individual backgrounds of the prostitutes along with the causes of prostitution resurgence are also included along with descriptions of state policies concerning sextrade and trafficking.

摘要

自从 1950 年中国禁止卖淫活动以来，这样的社会问题无形中直到 1980 年代都被消除了。但当“改革开放政策”的施行，这样的问题似乎又重现了。致使政府又重新把这个问题搬上了研究的主题。这篇论文通过运用中国研究数据展示当今中国卖淫以及性工作者们的生活状况。与此同时这篇文章也分析调查中国政府在过去和现在是如何开展禁止卖淫活动。文章所要讨论的是中国政府所运用的方法针对于卖淫活动是否有效，同时文章也对中国政府对于卖淫和拐卖政策进行描述。

Innehåll

1. Inledning

1.1. Förkortningar	5
1.2. Bakgrund	6
1.3. Syfte och Frågeställning	6
1.4. Metod	7
1.5. Disposition	8

2. Undersökning

2.1. Prostitution och Prostitutionsbekämpning efter 1949	9-11
2.2. Presentation av Kinas Prostituerade	12-21
2.2.1. Kvinnornas bakgrund	12-15
2.2.2. Varför prostitution?	15-16
2.2.3. Hälsa och arbetssituation	16-21

2.3. Bekämpandet av Prostitution i dagens Kina	22-31
2.3.1. Återkomsten av prostitution	22-24
2.3.2. Metoder för bekämpning av prostitution	24-29
2.3.3. Trafficking	30-31
3. Slutsats	32-33
4. Källförteckning	34-36
5. Bilagor	37-39

1.1. Förkortningar

KKP- Kinesiska Kommunistpartiet

BOS- Byrån för Offentlig Säkerhet

BCA- Byrån för Civil Administration

BF- Byrån för Folkhälsa

DKF- Demokratiska Kvinnors Federation

MOS- Ministeriet för Offentlig Säkerhet

HKK- Hela Kinas Kvinnofederation

CCTV- China Central Television

MASS- Ministeriet för Arbete och Social Säkerhet

MUÖ- Ministeriet för Utbildning och Övervakning

IA- Internationella Arbetsorganisationen

WHO- World Health Organization

Bakgrund

Prostitution är ett utbrett fenomen i världen och behandlas oftast som ett socialt problem i samhället. I Kina existerade prostitution långt innan grundandet av Folkrepubliken och det var först efter att kommunistpartiet kommit till makten som man började att på allvar försöka utrota sexhandeln. Bekämpandet av prostitution visade sig vara både effektivt och varaktigt, ända fram till 1980-talet, då man åter kunde skåda sexhandel på hotell, nattklubbar och gator. Detta var under samma tid som Kina öppnade sina dörrar för utländska investeringar. De förändringar som den snabba ekonomiska utvecklingen förde med sig skapade ett sug efter arbetare i städerna och ledde till enorma folkomflyttningar. Sexhandeln som tidigare varit i det närmaste utrotad har nu spridits över landet och dess omfattning verkar vara större än någonsin. När man först eliminerade prostitutionen på 1950-talet använde man stränga men effektiva metoder. Hårdföra metoder lever kvar än idag, men bekämpningen av prostitution försvåras av ett antal faktorer och har därför inte längre målsättningen av total utrotning, utan snarare kontrollering av sexhandeln.

Syfte och Frågeställning

Jag ämnar att undersöka hur den kinesiska staten hanterar problemet med prostitution idag och hur situationen ser ut för prostituerade kvinnor i Kina. För att göra detta kommer jag att presentera en bild av den prostituerade kvinnans bakgrund, hennes arbetssituation och hälsa. (Det finns visserligen manliga prostituerade i landet, men de kommer inte behandlas här.) Jag anser att prostitutionen och dess aktörer i form av kvinnor som säljer sex och deras chefer (hallickar etc.) bör inkluderas i undersökningen om kampen mot sexhandeln i Kina, dels för att ge läsaren en helhetsbild, samt för att undersöka eventuella samband mellan hur prostitutionen bekämpas och de prostituerades situation. Det är även av stor vikt att ha en klar bild av de prostituerade kvinnornas situation i Kina, detta för att kunna diskutera huruvida den kinesiska regeringens bekämpningsmetoder är tillräckliga för att hantera problemet. Frågeställningen lyder alltså; Hur bekämpas prostitution i Kina idag och är bekämpningsmetoderna tillräckliga i kampen mot sexhandeln?

Metod

Jag kommer att genomföra en litteraturstudie som skall ge underlag till analys av det ovan formulerade problemet. Först presenteras bakgrunden till den kinesiska statens policier rörande prostitution, sedan följer en beskrivning av kinesiska prostituerades arbetssituation och avslutningsvis undersöks hur lagen är utformad samt hur bekämpningen av sexhandeln bedrivits på senare år. Eftersom jag ämnar att ge en deskriptiv bild av de prostituerade i Kina samt regeringens metoder för bekämpning av sexhandeln så avhåller jag mig från att diskutera huruvida prostitution ska betraktas som ett arbete eller enbart som en form av patriarkalt förtryck.

Disposition

- 2.1. **Prostitution och prostitutionsbekämpning efter 1949.** I detta första stycke förklarar jag hur bekämpningen av prostitution gick till efter kommunistpartiet kom till makten 1949. Motiven som fanns bakom nedläggningen av bordeller och omskolning av prostituerade, tillsammans med lagstiftning rörande prostitution i detta tidiga skede presenteras även. En beskrivning av hur man genomförde nedläggningen av bordeller i Shanghai i början av femtiotalet och de prostituerade kvinnornas tvångsrehabilitering inkluderas också.

- 2.2. **Presentation av Kinas prostituerade.** Beskrivning av de prostituerade kvinnornas bakgrund. Här diskuteras också om dessa har några gemensamma nämnare som legitimerar bilden av en ”genomsnitts-prostituerad”. En presentation av de olika anledningar som ligger bakom de prostituerades val att sälja sex infogas även, samt en beskrivning av deras arbetssituation och hälsa.

- 2.3. **Bekämpandet av prostitution i dagens Kina.** Presentation av olika teorier om varför sexhandeln s.a.s. återuppstått i landet från 1980- talet. Trafficking och försäljning av kvinnor till prostitution har blivit allt vanligare i Kina på senare år. Här beskrivs vilka motiv som ligger bakom trafficking samt vad de kinesiska myndigheterna gör åt problemet. KKP:s policies och lagstiftning rörande prostitution behandlas tillsammans med exempel på vilka metoder som används av polisen och rättsväsendet.

2. Undersökning

2.1. Prostitution och prostitutionsbekämpning i efter 1949.

Innan det kinesiska kommunistpartiets maktövertagande 1949 var bordeller och sexuell underhållning i princip legala. De män som besökte prostituerade tillhörde de högre samhällsklasserna och att köpa sex betraktades som ett privilegium. Män ur de lägre samhällsklasserna hade inte alls samma tillgång till prostituerade. (Gil & Anderson, 1998:130)

För att förstå de lagar och bestämmelser om prostitution som instiftades av KKP efter maktövertagandet 1949, bör man först förstå den ideologiska bakgrunden. Den utgör alltså den kinesiska regeringens bas för policier rörande prostitution.

Det är en blandning av konfucianska värderingar och socialistiska ideal som ligger till grund för KKP:s handlingsplaner angående prostitution som lagbrott. De konfucianska värderingarna betonar att människan är god och om hon felar kan hon med framgång göra bot genom moralisk rehabilitering och omskolning. Endast genom att utbildas kan den tidigare moraliskt förtappade människan lära sig känna skam, och genom den skammen föds viljan att förändras. En av det kinesiska samhällets grundstenar är den kollektiva kontrollen av individen. Detta kontrollsystem utgörs av familj, vänner, grannar och medarbetare. Dessa är kollektivt ansvariga för att se till att en person inte avviker från vad som kallas för accepterat beteende. Man kan säga att lagen spelar en sekundär roll när det gäller konfliktlösning i Kina. Ur ett traditionellt marxistiskt perspektiv ses lagen som ett verktyg för autokrati och som ett borgerligt privilegium. Från detta perspektiv förutses lagen dessutom vittra bort tillsammans med staten. Men eftersom staten idag fortfarande existerar, så gör också lagen det. I det socialistiska Kina är lagen underordnad politiken och medborgarnas individuella rättigheter står under statens intressen. En sådan blandning av konfucianska och socialistiska element har resulterat i ett lagligt system som i praktiken är underordnat det mer informella kontrollsystemet av civil, social kontroll. Den

formella lagen har samtidigt ofta en moralistisk karaktär och baseras dels på idén om utbildning och rehabilitering, samt statuerandet av exempel. (Gil & Anderson, 1998:135-136)

Under folkrepublikens tidiga år rådde en anda av hög moral inspirerad av den nya regeringens löften om att bygga ett bättre Kina. De kollektiva idealen om ”den rena själen” delades av både kvinnor och män. Prostitution och prostituerade betraktades, och gör så fortfarande i viss utsträckning, som ett hot mot den sociala ordningen. (Evans, 1997:174,177) De som hade prostituerat sig innan KKP kom till makten fick dock ett något annorlunda bemötande från staten än nutida prostituerade. De betraktades nämligen i högre grad som offer för socio-ekonomiska omständigheter, d.v.s. att de kom från fattiga familjer av låg status. Man koncentrerade sig därför på att förebygga prostitution genom att förbättra den ekonomiska situationen för fattiga familjer. Detta gjorde man genom att exempelvis fria fattiga bönder från skulder, så att de inte skulle tvingas sälja sina döttrar till prostitution. (Gil & Anderson, 1998:133)

I Peking 1949 godkändes en ny lag om nedläggningen av alla stadens bordeller. Därefter etablerades åtta stycken ”rehabiliterings och arbetscentran” för de kvinnor som omhändertagits i.o.m. bordellernas nedläggningar i staden. Därefter påbörjades processen av att stänga igen alla kvarvarande bordeller i landet. Tillfälliga regleringar som till en början ämnade begränsa och kontrollera sexhandeln resulterade snart i ratificeringar av förordningar för den totala nedläggningen av alla landets bordeller. Under parollen om kvinnors frigörelse och skyddandet av folkhälsan skulle koppleri bestraffas och prostituerade rehabiliteras. I det nya socialistiska samhället skulle prostituerade alltså genom rehabilitering transformeras till nya människor. 1953, bara fyra år efter kommunisternas maktövertagande kungjordes att sexhandeln helt avskaffats. (Gil & Anderson, 1998:131)

I Shanghai fortsatte sedan bekämpningen av prostitution. Från mitten av 1920- talet var Shanghai ett ”syndens näste”, med en omfattande sexhandel. Stadens ”red light district” på Fuzhou Road var vida ökänt. (Gil & Anderson, 1998:131) Eftersom prostitutionen i Shanghai var så pass utbredd, beslöt man på 1950-talet att med en stor kraftanstängning ge sig i kast med att totalt eliminera prostitutionen. Stadens ledning planerade och genomförde en kampanj mot prostitution på ett välkoordinerat sätt, med ett samarbete av stadens BOS, BCA, BF, och kvinnoföreningen DKF. Ett formellt beslut om att stänga ned stadens alla bordeller utfärdades

den 23:e november 1951. Efter detta visade sig utplåningen av bordeller vara mycket effektiv och snart hade stadens samtliga bordeller stängts och de prostituerade kvinnorna fördes till rehabiliteringsinstitutet ”Shanghai:s Kvinnoinstitut för Arbetsträning”. På plats hade man tre väl utarbetade metoder för rehabiliteringen och omskolningen av dessa ”förtappade” kvinnor. För det första skulle de utbildas i klassmedvetande, så att de kunde förstå hur de i sitt förflutna utnyttjats av den utsugande klassen. De skulle även erhålla en grundläggande utbildning, d.v.s. lära sig skriva och läsa. Den andra rehabiliteringsmetoden fokuserade på kvinnornas hälsa då de fick behandling för sina veneriska sjukdomar, samt andra sjukdomar. Den tredje metoden skulle förbereda kvinnorna för ett nytt yrkesliv. De skulle lära sig yrkesvanor och professionella färdigheter. (Hershatte, 1997:309-310)

1953 började de intagna kvinnorna som ansågs färdiga att återanpassas till samhället släppas från institutet. De släpptes dock inte helt fria, utan skickades till en av tre möjliga destinationer;

1. De kvinnor som kom från andra orter (ofta på landsbygden) skickades tillbaka dit, d.v.s. om det fanns möjlighet för deras familjer och släktingar att ta emot dem. Man förberedde dessa kvinnornas släktingar genom att kontakta dem och uppmana dem att ta emot kvinnan med ett öppet sinne.
2. Den grupp kvinnor vars uppträdande varit speciellt gott, tillsammans med de som hade släktingar i staden skickades tillbaka dit, och/eller blev till fördelade fabriksarbeten.
3. De som saknade familj och släkt skickades till statligt drivna lantbruk i provinser där man hade brist på kvinnor till kroppsarbete och/eller giftemål. Gansu, Ningxia och Xinjiang fick ta emot ett antal av dessa rehabiliterade prostituerade. Flera av dessa gifte sig sedan med män från deras nya hemort. För dessa män var kvinnornas förflutna inte något större problem, dels för att det rådde brist på kvinnor i regionen och dels p.g.a. att de kände sympati för eller solidaritet med dessa kvinnor.

Efter frisläppandet var det endast ett fåtal som gick tillbaka till prostitution. (Hershatte, 1997:318) Man kan därför säga att elimineringen och rehabiliteringen av prostitution i Shanghai varit framgångsrik.

2.2. Presentation av Kinas prostituerade.

Vilka är Kinas prostituerade? Har dessa individer liknande bakgrund i fråga om ekonomi och utbildning? Vad har drivit dem att börja arbeta inom sexhandeln och hur ser deras arbetssituation ut? Vad vet de om veneriska sjukdomar och HIV/AIDS? Nedan presenteras data från två undersökningar om prostituerade kvinnors liv i nutida Kina. Den kinesiske forskaren Victor Yuan presenterar i sin bok *”Access Sex Workers in China”* (地下性工作者) sin undersökning av prostitutionen i Kina. Underlaget till forskningsresultaten i boken är jämförande data från två anonyma provinser, benämnda provins B och provins G. I *”Prostitutes, prostitution and STD/HIV transmission in mainland China”* redogör Vincent E. Gil m.fl. för en undersökning av dömda prostituerade i staden Chengdu. Sex stycken könssegregerade fängelser och två stycken omskolningssinstitutioner (liknande de som tidigare nämnts i beskrivningen om prostitutionsrehabilitering i Shanghai) inkluderas i undersökningen. Chengdu är huvudstad i Sichuan- provinsen, som ligger i sydvästra Kina. Provinsen beräknas ha 86.4 miljoner invånare, varav ca 4 miljoner är bosatta i Chengdu.

Observera att de kvinnor som använts som underlag för profilering av prostituerade i ovanstående undersökningar är de som mer eller mindre frivilligt blivit prostituerade av olika anledningar. De som tvingats in i prostitution genom exempelvis trafficking finns alltså inte representerade, trots att dessa också existerar.

2.2.1. Kvinnornas bakgrund. Genomsnittsålder för den prostituerade kvinnan i bägge provinserna var 22.4 år. Den lägsta åldern var 14 år och den högsta åldern var 38 år. De som var 24 år eller yngre utgjorde ca 71,6%, medan de under 18 år utgjorde ca 16,5%. Åldersstrukturerna i båda provinserna var generellt lika. (Yuan, 2003:150)

Nedan följer en beskrivning av de prostituerades utbildningsnivå i Kina. Obligatorisk skolgång innebär i Kina nio år, motsvarande Sveriges låg, mellan- och högstadium. Medelsnittet på utbildningsnivån i bägge provinserna för de prostituerade visar att ett litet antal (1,5%) inte fått någon formell skolning överhuvudtaget. Den grupp som inte avslutat sina lågstadiestudier utgör

6,2% och de som avslutat lågstadiet utgör 10%. De som gått ut mellanstadiet utgör 44,4% medan de som inte har gått ut mellanstadiet utgör 11,4%. [sic] (Yuan, 2003:151) Man kan skönja ett samband mellan de prostituerade som har en högre utbildningsnivå i sexhandelns hierarki. Ur sammanställda arresteringshandlingar från Chengdu, Sichuan framkommer det att de prostituerade som hade grundskoleutbildning på mellan och lågstadienivå utgjorde 43,3%, medan de som gått på högstadiet utgjorde 43,1%. De som arbetar på platser av högre rang har i regel högre utbildningsnivå. 45% av kvinnorna som arbetar på bastuklubbar har gått ut gymnasiet, på hotellen ligger siffran på 23,3%, de som arbetar på nöjeslokaler och har gymnasiekompetens utgör 25,8%. När det gäller prostituerade av lägre rang, exempelvis frisörer och gatuflickor är det endast 25,7% respektive 16,3% som gått ut gymnasiet. Kvinnornas ursprungliga hemort spelar också en roll inom hierarkin. För det första utgör kvinnor från landsbygden över hälften av de prostituerade, med ett totalt genomsnitt på 56,7% i de jämförda provinserna. För det andra så tenderar de som är födda utanför provinsen arbeta utifrån bastuklubbar, eller andra platser av hög rang. (Yuan, 2003:152-153, Gil, m.fl. 1996:144) Anledningen till detta kan möjligtvis vara att dessa är i majoritet jämfört med prostituerade från städerna, eller att de anses exotiska och på så vis lockar fler kunder till bastuklubbar.

I Victor Yuans undersökning tillfrågas kvinnorna om deras sexuella historia. Med ”sexuell historia” menas här från den första gången man ”gått på besök” inom yrket, d.v.s. hur länge man varit prostituerad. De prostituerade i undersökningen hade i genomsnitt 5,2 års sexuell historia. Emellertid så har de kvinnor som är gatuprostituerade längre bakgrund inom branchen, med 7,8 år i genomsnitt. Detta tros vara p.g.a. att de i regel är något äldre än prostituerade som verkar på andra platser. Snittåldern på kvinnornas debut inom prostitution ligger i bägge provinser på under 19 år. (Yuan, 2003:163-164)

Hela 70,6% av de prostituerade är ogifta, medan 28,6% är gifta. [sic] Även här ser man att gatuprostituerade är gifta i något högre utsträckning än prostituerade på andra platser, troligtvis p.g.a. deras något högre ålder. De prostituerade under 24 år är oftast ogifta. Om man ser till helheten så anger 71,1% av de ogifta kvinnorna att de har sexuella relationer med män utanför prostitutionen. Sexuella relationer utanför prostitutionen avser här exempelvis äkta makar eller pojkvänner. De som i störst utsträckning har sexuella relationer utanför prostitutionen är de

kvinnor som arbetar på bastuklubbar (80,2%) och hotell (77,7%). De kvinnor som är över 19 år har sexuella relationer utanför sexhandeln i större utsträckning. De som i minst utsträckning har sådana relationer är kvinnor över 30 år eller under 16 år. (Yuan, 2003:165-167) Detta pekar på att de ogifta prostituerade över 30 år av olika anledningar ofta saknar sexuella relationer i den privata sfären.

Från staden Chengdu i Sichuanprovinsen kommer nedanstående data hämtat ur arresteringshandlingar från sex könssegregerade fängelser och två omskolningsinstitutioner; 91,5% av de intagna kvinnorna hade arresterats för prostitution. 59,03% av dem var ensamstående, 23,1% var gifta. Kvinnornas medianålder låg på 22,7 år. Den grupp som uppgivit att de tidigare arbetat på jordbruk var störst, med hela 41,5%. Även många f.d. fabriksarbetare fanns ibland dem, 28,5%. En annan stor grupp var arbetslösa ungdomar, 28,5% och en mycket liten andel, 0,04% angav att de tidigare hade haft någon form av officiellt arbete.

Nästan alla, (92,2%) sa att de inte tidigare haft någon kontakt med pornografiska material och 91,1% hade heller inte fått någon sexualundervisning. Dessa prostituerade kom inte enbart från låginkomstfamiljer. 63,1% hade medelinkomstbakgrund och 13% kom från höginkomstfamiljer. En intressant iakttagelse är dock föräldrarnas utbildningsbakgrund. Föräldrarna har en något lägre utbildningsnivå än allmänheten, av mödrarna hade 44,2% ingen formell utbildning och hos fäderna låg siffran på 37,7%. Hela 70% av de intagna kvinnorna hävdade att deras föräldrar var ”gifta och utan problem”. Från dessa arresteringshandlingar kan man dra slutsatsen att den prostituerade genomsnittskvinnan i Chengdu är en ung medelutbildad person, med en stabil familjebakgrund som prostituerar sig för pengar och nöje och som tidigare sällan eller aldrig kommit i kontakt med pornografiskt material eller sexualundervisning innan hon prostituerade sig. Hon kommer från landet, men är inte fattig i den bemärkelsen ”som en arbetslös” och hon prostituerar sig i staden.

Trots att den officiella bilden av den prostituerade kvinnan bygger på en föreställning om att hon är ett offer av sin familjs socio-ekonomiska bakgrund, verkar dagens prostituerade ha mycket varierande bakgrundsbilder och förutsättningar. De kvinnor som säljer sex på gatan och därmed tillhör hierarkins absoluta bottenskikt kan dock bekräfta regeringens bild av den prostituerade kvinnan som härstammar från en utsatt och fattig bondefamilj. Det är väldigt svårt att

generalisera kring vem som egentligen är den ”genomsnittsprostituerade”, då dagens sexhandel och de som engagerar sig i den har så olika ursprung. De kvinnor som säljer sex på hotell, nattklubbar och barer har generellt en utbildningsnivå som ligger på eller över genomsnittet. Dessa bryter också mot shablonbilden av det ömkansvärda offret med tanke på att de inte alls nödvändigtvis kommer från ett fattigt eller instabilt hem. (Gil, m.fl. 1996:133,144-145)

Ovanstående iakttagelser av de prostituerade kvinnornas identiteter visar varför det vore orealistiskt att försöka skapa en generell bild av dessa individer. Kvinnorna kommer nämligen från samhällets alla skikt och har även olika geografisk bakgrund. Anledningen till varför man väljer att prostituera sig kanske inte enbart beror på dessa socio-ekonomiska faktorer.

2.2.2. Varför prostitution? En av de viktigaste anledningarna till varför kvinnorna prostituerar sig är p.g.a. ekonomiska skäl. Man räknar med att 58,1% av prostituerade har ansvar att försörja sina familjemedlemmar. I genomsnitt försörjer den prostituerade kvinnan 2.3 personer, beräknat utifrån data från två provinser i Kina. (Yuan, 2003:155)

När de arresterade kvinnorna i Chengdu tillfrågades om varför de engagerat sig i prostitution svarade 50,7% att de gjort det av ekonomiska skäl. Den näst största anledningen (40,7%) som gavs var ”för sexuell njutning”. [sic] Viktigt att tillägga är dock att kvinnorna genom prostitution får möjligheten till en ekonomisk livsstil, som annars varit svår att uppnå. Således kan ”njutning” härledas till de möjligheter att erhålla ekonomisk stabilitet och att kunna köpa saker man annars inte hade haft råd med. Ytterligare en faktor kan vara att kvinnorna upplever att det är de själva som kontrollerar sitt sexliv, genom att exempelvis egenhändigt välja sina kunder. Enbart 4,6% har uppgett att de involverat sig i prostitution p.g.a. att de flytt från en negativ hemmiljö. 3,3% uppgav att de blivit prostituerade för att hämnas på någon, eller för att de upplevt obesvarad kärlek. (Gil, m.fl. 1996:144)

Ekonomisk press i livet, fåfänga eller lathet är enligt Victor Yuans forskning viktiga anledningar till prostitution. De prostituerade som kommer från låginkomstfamiljer, eller landsbygden har ofta inga speciella yrkesfärdigheter och möter svårigheter att skaffa kvalificerat arbete. Således löper de stor risk att inordnas i prostitutions-hierarkins lägre skikt, d.v.s. prostituera sig på gatan eller på frisörsalong. Dessa kvinnor känner ofta en stor press i livet, då de förväntas försörja

andra familjemedlemmar. Enligt Yuan är de som blir prostituerade p.g.a. fåfänga, flickor som saknat ett korrekt värdesystem och är omedvetna om de svårigheter som väntar dem inom sexhandeln. Dessa kvinnor är i jakt på ett liv fullt av omedelbar bekräftelse i form av pengar, som kan ge dem chansen att leva lyxliv. En annan anledning kan vara att de har svårigheter att göra motstånd eller är oförmögna att skydda sig själva. Bakomliggande orsaker till detta kan vara att de blivit känslomässigt skadade i sin hemmiljö eller i sina kärleksrelationer och ser prostitution som ett sätt att hämnas på dem som gjort dem illa. Majoriteten av de tillfrågade prostituerade hade på eget bevåg begett sig till staden för att tjäna ihop pengar till sina grundläggande behov, eller för att bibehålla en viss levnadsstandard. Dessa finner man oftast prostituera sig på hotell eller bastuklubbar. (Yuan, 2003:155-156)

2.2.3. Hälsa och arbetssituation. Ett antal av de prostituerade kvinnorna innehar andra arbeten utanför prostitutionen. De som har andra yrken utgör ungefär 31,1%. Andra vanliga yrken för dessa kvinnor är ofta av låg status, exempelvis hårfrisörer, hårtvättare (30%), säljare (22,8), karaoke-flickor eller nattklubbs-flickor (12,9%) etc. De kvinnor som befinner sig långt ner i prostitutionshierarkin och är under 16 år eller över 30 år, är överrepresenterade i den grupp prostituerade som har andra arbeten vid sidan av. De under 16 år jobbar mest som frisörer, eskorter, eller försäljare. Kvinnor över 30 år är oftast säljare eller driver eget företag i någon form. (Yuan, 2003:153-154)

Enligt Victor Yuans undersökning så finns det anledning att oroas över prostituerades hälsa, speciellt med tanke på att hela 40,3% av kvinnorna uppgett att de aldrig genomgått en hälsoundersökning. De prostituerade av högre rang, exempelvis de som arbetar på bastuklubbar, har genomgått fler hälsoundersökningar på ett år än de av lägre rang. Det faller sig även så att de prostituerade över 30 år och under 16 år genomgår fler undersökningar per år än majoriteten. När kvinnorna uppsöker läkare för en hälsoundersökning sker detta till 75,7% på eget initiativ. Endast ungefär 4,8% av hälsoundersökningarna initieras av samhället eller på något annat sätt, exempelvis av familj eller vänner. HIV- test sker också oftast på eget bevåg (83,5%) och 95% av de prostituerade har kännedom om sina testresultat. De som arbetar på hotell testar sig i regel oftare än andra. Dessa kvinnor har fått uttala sig om sin egen hälsa och de flesta tror att de är väldigt friska, eller ganska friska, vilket kan anses vara en ganska optimistisk syn på den egna

situationen. De som är minst optimistiska är gatuflickorna. Det är även dem, samt övriga prostituerade över 30 år som oroar sig mest över att bli smittade med HIV/AIDS. Trots att HIV/AIDS är en betydligt allvarligare sjukdom, så oroar sig prostituerade mer över att bli smittade av någon (annan) venerisk sjukdom (62,1%) än av HIV(21,4%).

De mellan 17-24 år insjuknar oftare i veneriska sjukdomar än någon av de andra åldersgrupperna. Antalet som smittats av någon sådan sjukdom var ändå ganska lågt, vilket tyder på att dessa kvinnor blivit mer frekventa i användandet av kondomer och är numer medvetna om hur de kan skydda sig själva. De som blir allvarligt sjuka är i proportion ganska få, dock är inflammatoriska sjukdomar relativt vanliga. Med tanke på att de prostituerade kvinnornas kunskap om veneriska sjukdomar höjts, så kan dessa oftast upptäckas och botas i tid. Tyvärr är det endast 67,7% av kvinnorna som slutar eller gör ett uppehåll i sitt arbete under sjukdomstiden. Det visar sig även att många av kvinnorna själva fått skaffa fram medicin (43,4%) och endast 50,8% slutförde sin medicinering. Många slutar alltså ta medicinen så snart symptomen försvunnit. (Yuan, 2003:156-160)

Av arresteringshandlingarna i Chengdu, Sichuan framgår att majoriteten av de intagna kvinnorna lider av en eller flera sorters veneriska sjukdomar. De kinesiska gatuflickorna har väldigt fokuserade sociala och geografiska nätverk som baseras på framgångsrika kontaktplatser, lov om skydd från hallickar och ekonomiska framgångar. För sexköparna är risken att smittas med en venerisk sjukdom uppenbarligen associerad med att ofta uppsöka sådana platser där prostituerade finns. Eftersom dessa klienter inte bara tillhör lokalbefolkningen utan även omfattar män från andra platser, exempelvis affärsmän från olika delar av Kina så tillförs även nya, icke-lokala eventuella smittobärare. Prostitutionen kommer på så vis att tjäna en brofunktion i spridningen av HIV. (Gil, m.fl. 1996:146,148)

En av prostitutionens största konsekvenser är spridningen av veneriska sjukdomar och HIV/AIDS. En viktig anledning till den omfattande spridningen av sådana sjukdomar är bristande undervisning om dem.

När man tidigare arresterat personer för prostitution har innehav av kondomer kunnat betraktas som bevisföremål för sexhandel. Detta har naturligtvis kunnat påskynda spridningen av veneriska sjukdomar och HIV/AIDS. Situationen har nu förbättrats i.o.m. att landets MOS har

slutat använda kondomer som bevis på prostitution. I ett försök att förhindra spridningen av HIV/AIDS har man istället börjat uppmana att kondomer ska finnas på ett antal offentliga platser. Enligt kinesisk nationell data har användandet av kondom bland kinesiska prostituerade ökat markant från 14,7% 2001 till 41,4% 2006. I oktober 2007 fanns det 183.733 stycken rapporterade HIV-bärare i landet, detta enligt det kinesiska hälsoministeriet men det kan finnas ett stort mörkertal som inte tas med i den beräkningen. Betydligt allvarigare är de siffror som FN presenterat i en rapport då man uppskattar att Kina år 2010 kommer att ha över 10 miljoner HIV-positiva medborgare. (Zhou, 2006:250-251, Xinhuanet, 2007-11-30)

6,3% av prostituerade har uppgett att de dricker alkohol dagligen, enligt Victor Yuans undersökning. De minderåriga som dricker alkohol dagligen överstiger de andra åldergrupperna. De som arbetar på bastuklubbar dricker vanligtvis oftare än de som arbetar på andra platser. Många prostituerade antas ha provat narkotiska preparat. Heroin och ecstasytabletter ligger i topp med 31,8% i provins B och 34,8% i provins G, respektive 37% i provins B och 53,9% i provins G. Trots att dessa siffror är höga, så tyder de inte direkt på ett missbruk av narkotika. Just dessa uppgifter kommer inte heller från kvinnorna själva, utan från personer i deras närhet som givit en ungefärlig siffra på vad de tror kan stämma. De prostituerade kvinnorna tror själva att väldigt få av dem är beroende av narkotika, eftersom de är medvetna om hälsoriskerna, samt hur man kan undvika att ta sådana preparat. De tror även att de som är beroende har blivit det p.g.a. att de har dåligt självförtroende eller känner sig "tomma i hjärtat". (Yuan, 2003:163) I undersökningen från Sichuan har man inte heller funnit någon länk mellan droganvändning och prostitution, trots att dessa två brott ofta nämns som sammanlänkande i officiella rapporter. (Yuan, 2003:161-163. Gil, m.fl. 1996:144-145)

28% av de tillfrågade kvinnorna hade blivit tvingade till någon form av sex under ett års tid. De som var värst utsatta för sexuellt tvång var bastuklubbs-flickorna med 29,7%. Det verkar också som att de äldre kvinnorna löper mindre risk att utsättas än de yngre. De flickor under 16 år som blivit utsatta för övergrepp uppgick i hela 54,9%, vilket är en mycket allvarlig siffra. De prostituerade kvinnorna som intervjuats i undersökningen trodde inte att sexuellt tvång var så vanligt förekommande. Om det sker, så är det oftast de som är alldeles nya i branchen som utsätts. De män som begår sådana övergrepp ses som dåliga, eftersom de använder våldsamma

metoder för att få sin vilja igenom. Om det sexuella övergreppet sker i hemmet, tillsammans med maken eller pojkvännen, så är det p.g.a. dålig kommunikation mellan paret, detta enligt de intervjuade kvinnornas uppfattning. (Yuan, 2003:167-169)

Det finns åtminstone sju lager av prostituerade i den kinesiska sexhandelns hierarki; andra fruar (抱二奶), hyrda prostituerade, eskortflickor (三陪), ”chinkflickor” som ofta arbetar utifrån hotell och de har fått sitt namn efter ljudet av dörrklockan ”chink” som de ringer på innan de går in i kundens rum., frisörflickor(发廊美), gatuflickor (街女) och kvinnor som lever i skjul(下工棚). (Zhou, 2006:245. Pan, 2006:8) Det absoluta toppskiktet utgörs av den s.k. ”andra frun”. Hon erbjuder sexuella tjänster, möjlighet till fortplantning eller tjänar som livspartner. Hon får vanligtvis ett månatligt underhåll. De s.k. ”hyrda prostituerade” anlitas för kortare perioder, exempelvis under en affärsresa. En ny variant av hyrda prostituerade är Public Relations-agenter under benämningen ”Miss Protocol” som underhåller affärsmän från privata och utländska företag. I det tredje skiktet av prostitution finner vi s.k. ”Sanpei-damer” (三陪) som utför ”trippel service”, d.v.s. dricker, dansar och äter med män på hotell, nattklubbar och andra nöjeslokaler. Dessa har ett utvalt klientel och är kraftigt underrepresenterade i fängelsestatistiken. De kinesiska gatuflickorna återfinns på massage och skönhetsalonger, samt frisörsalonger. I det allra lägsta skiktet finns de kvinnor som prostituerar sig i skjul, deras kunder består oftast av städernas gästarbetare. Dessa kvinnor är väldigt fattiga och kan sälja sin kropp för något så litet som en skål soppa. De arresterade kvinnorna från fängelsestatistiken i Sichuan beskrivs som ”peasant prostitutes”, de är gatuflickor som återfinns i alldagliga lokaler, kanske i någon hutong. Något samband mellan trafficking och prostitution redovisades inte i ovan nämnda arresteringshandlingar. Detta kan bero på att man inte frågar den prostituerade kvinnan om *hur* hon kom att börja prostituera sig, bara varför. (Gil, m.fl. 1996:145, Pen, 1999:1-2, Pan, 2006:8)

De som har flest kunder är prostituerade under 16 år, med i snitt 6.1 kunder i veckan. Det finns dock perioder, då bekämpningen av prostitution står högt i fokus och polisen gör razzior och liknande som stör sexhandeln. Detta påverkar naturligtvis också affärerna för de prostituerade. Gatuflickor tar emot flest kunder i veckan (5.3 st.) jämfört med prostituerade på andra platser. Man kan därför dra slutsatsen att sexhandeln på gatorna är framgångsrik. (Yuan, 2003:167-168)

Vilka är då sexköparna? De prostituerade kvinnorna i Sichuan gav information om sina kunder i arresteringshandlingarna. Resultaten visar att ungefär 36,8% var egenföretagare, 20,1% uppgavs vara fabriksarbetare, 17,4% var chaufförer och 8,1% var kadror eller statsanställda i någon form. 5-1% uppgavs vara arbetslösa ungdomar, försäljare, jordbrukare, soldater, affärsmän från Hongkong och andra utlänningar i fallande ordning. (Gil, m.fl. 1996:145)

De som organiserar sexhandeln och ägaren av egendomen eller lokalen där handeln bedrivs är inte nödvändigtvis samma person. På platser av lägre rang är det dock sannolikt att hallicken, eller "Mami" (妈咪) också äger och företräder lokalen. Vad som är gemensamt för samtliga företrädare är att de har en ganska negativ syn på användandet av kondomer. De anser att det är upp till den prostituerade att själv bestämma om hon vill använda kondom eller ej. När de tillfrågades om kondomer och deras egenskaper visade många sig ovetande om pris, märken eller effektivitet, detta trots att de sett och hört reklam för kondomer och hade någon slags vetskap om att det var ett preventivmedel och kunde förhindra könssjukdomar. En liten del av dessa chefer hade dock en positiv syn på kondomanvändning; *"När man tänker på vad tjejerna gör varje gång, så borde de använda kondom, det är ju säkert"* (Yuan, 2003:282) var en kommentar, men de flesta uppvisade en annan attityd när de tillfrågades om vad de visste om kondomer; *"Kommer inte att tänka på någonting; märken, funktioner eller priser, det är tjejernas ensak; en sak som tjejerna använder, jag använder inte; jag använder inte, vet inte, du kan fråga de där tjejerna; ur den här aspekten är det de som är experter; vi lägger oss inte i saker av den här typen, det har ingen relation till det vi sysslar med"*. (Yuan, 2003:282)

I övrigt kan man skönja ett mönster vad gäller hälsa, användandet av kondomer och utbildning om könssjukdomar som visar att ju högre rang en plats har, desto friskare och mer medvetna är de prostituerade. Dessa platser, exempelvis stora hotell och nöjeslokaler uppmanar ofta de prostituerade kvinnorna att använda kondom, en del företag erbjuder t.o.m. kvinnorna läkarundersökningar, samt utbildar dem om hur man blir smittad av könssjukdomar och hur det kan undvikas. På de platser där föreståndarna inte uppmanar kvinnorna att använda kondom, har man troligtvis gjort så p.g.a. att man tror att existensen av kondomer på platsen kan avslöja prostitution.

Föreståndarna intervjuades även om tillgången till kondomer på arbetsplatsen. De allra flesta sa att de inte tillhandhåller kondomer. De anser att det är kvinnornas ansvar att själva skaffa sig dessa. Ett fåtal visade dock intresse av att tillhandahålla kondomer, vissa sade t.o.m. att de diskuterat olika typer av kondomer med de prostituerade. Enligt chefernas uppfattning var det priset som spelade störst roll för kvinnorna i valet av kondomer. Kunskap om AIDS visade sig också vara bristfällig hos föreståndarna. De flesta hade god kännedom om olika könssjukdomar. De som visste vad AIDS var, hade sett program om det på TV eller läst om det i något magasin. (Yuan, 2003:281-285)

Cheferna uppgav även att kvinnorna ofta byter arbetsplats, det är bara om relationen mellan dem och kvinnorna är mycket god som de tenderar att stanna längre än ett år på en plats. Dessa är i proportion ganska få, ungefär 10%. Relationen mellan cheferna och de anställda prostituerade är i regel inte särskilt känslomässig vilket kan vara en av anledningarna till varför de flesta inte berättar för sina chefer om de blivit sjuka. En annan anledning är att de är rädda att få sparken om chefen upptäcker att de blivit sjuka. Attityden hos cheferna beträffande insjuknade prostituerade var i allmänhet ganska likgiltig. Majoriteten av dem tyckte att kvinnorna själva kunde söka läkarvård och att det inte hade något med dem att göra. Vissa visade sig kyliga mot kvinnorna och avskedade dem med anledning att de inte ville att affärerna skulle lida. Det fanns dock ett litet antal chefer som visade stöd för kvinnorna när de blivit sjuka och hjälpte dem med läkarbesök. Relationerna mellan de prostituerade och deras överordnade verkar främst vara byggt på det självklara ekonomiska intresset. Det är endast i ett fåtal fall som det handlar om en personlig, känslomässig relation. P.g.a. den låga status som prostituerade har, är de en ganska utsatt grupp. De försöker ofta göra sitt bästa för att inte hamna i dispyt med chefen. Chefer som själva tidigare varit prostituerade har generellt en rätt god relation till de prostituerade kvinnorna. De prostituerade föredrar kvinnliga chefer framför manliga, för att det är lättare att kommunicera med dem om känsliga ämnen, med tanke på de är av samma kön. Det finns dock de som föredrar manliga chefer och tycker dessa är mer öppna och inte gärna grälar över småsaker. Högst upp i prostitutionens hierarki är relationerna mellan prostituerade och chefer ofta mer formella och yrkesmässiga. De som prostituerar sig på gatan har inga överordnade, de är sina egna chefer. (Yuan, 2003:286-288)

2.3. Bekämpandet av prostitution i dagens Kina.

2.3.1. Återkomsten av prostitution. WHO beräknar att det idag finns fler än sex miljoner kinesiska kvinnor från fastlandet som engagerar sig i prostitution.

Från slutet av 1950-talet till någongång under 1970-talet visade den officiella statistiken över prostitution att den knappt existerade i landet. I och med den ”öppna dörrens politik” kom den ekonomiska tillväxten att blomstra, men även återfödseln av vissa synder började iakttas i landet. Den tidiga återuppväckelsen av prostitution startade i de speciella ekonomiska zonerna i Sydkinas gränsprovinser, d.v.s. Guangdong, Fujian och Hainan, då främst i större turiststäder. 1980 började man lokalt att införskaffa siffror på den ökade prostitutionen. Mellan 1982 och 1983 fann man en ökning i antalet arresteringar av prostituerade med hela 305%, och 1993 hade siffran stigit 23 gånger med 246.000 arresterade jämfört med 1983:s 11.500 arresterade. I och med kampanjerna mot prostitution och det ökade antalet arresteringar byggdes sextiotvå nya rehabiliteringscenter för prostituerade mellan januari 1986 och slutet på 1987. (Zhou, 2006:243 Pen, 1999:2-3)

Sedan 1978 har den kinesiska regeringen betonat vikten av ekonomisk utveckling och viljan att landet ska moderniseras. Genom att föra en politik som förbättrar levnadsstandarden för folket (detta genom snabb ekonomisk tillväxt) legitimeras således regeringen. De eftergifter från det socialistiska samhället som genomförts i led med den ekonomiska utvecklingen har haft inverkan både på det sociala livet och folkets traditionella sedvänjor. Exempelvis så har den nya ekonomiska strategin uppmuntrat/tvingat fram en storskalig folkomflyttning från landsbygden till städerna. Den enormt stora grupp bönder som flyttar in till städerna för att söka arbete representerar en ny migrantklass, som till största del består av män, men även av en del kvinnor. De flesta av dem har inga familjer eller familjeband i sin nya hemmiljö. (Gil, m.fl. 1996:141-143)

Under Mao-eran levde 80% av den kinesiska befolkningen på landsbygden och 90% av dem arbetade inom jordbruket. År 2000 beräknades att ungefär 33% av befolkningen d.v.s. 400 000 000 invånare var stadsbor, dessutom förutspås denna siffra växa. År 2003 beräknades 140 miljoner kineser vara migranter. (Zhou, 2006:249)

Kinas invånare har alltså på senare år blivit utsatta för snabba sociala, geografiska och ekonomiska förändringar. Det sociala landskapet har också förändrats på så sätt att många människor nuförtiden uttrycker olika individuella önskningar. Detta skapar förvirrande nya roller och frambrytande av nya identiteter för individen i samhället. Dessutom bör också tilläggas att värderingar från förr rörande kvinnors status återkommit. Sådana värderingar betraktar till stor del kvinnor som handelsvaror, och tillåter därför män att fortsätta utnyttja deras sexualitet genom att köpa sex av dem. På senare år har MOS börjat att öppet artikulera problemet med den ökade prostitutionen, den ökade förekomsten av trafficking med prostitution som ändamål, koppleri och sexköpare. Mellan 1981 och 1991 har de, tillsammans med nationell och provinsial polis behandlat över 580.500 fall av personer inblandade i prostitution . Denna siffra visar endast de inblandade i prostitution som kommit i kontakt med lagen, och därför kan man tänka sig att den verkliga siffran är ännu högre, då inte alla brott rapporteras. Tillväxten av prostitution samverkar med landets massiva migrationsströmmar och även de kinesiska myndigheterna erkänner att problemet med prostitution är otyglat. (Gil, m.fl. 1996:141-143,149)

Situationen för gästarbetare i städerna kan vara svår med tanke på att många av dem skiljts från sina familjer och saknar möjlighet till känslomässiga och sexuella relationer.

Myndighetspersoner och forskare i Nanjing har observerat att gästarbetares sexuella behov bör uppmärksammas ytterligare, detta med anledning av ökade våldtäktsfall i staden. I ett fall dömdes en gift 33-årig gästarbetare till 20-års fängelse efter att ha våldtagit fyra kvinnor. Statistik från fyra av Nanjings polisdistrikt visar att 78 fall av våldtäkt som involverade gäst arbetare mellan 2004 och 2005 utgjorde 48% av alla våldtäkter i de områdena under den perioden. Nanjing har en miljon gästarbetare, och en studie har visat att de flesta ser bristen på sex som ”outhärdlig”. (Xinhuanet, 2006-07-31) Påståendet att gästarbetare begår fler våldtäkter än stadsbor p.g.a. de saknar sina familjer och lider brist på sex blir i förlängningen ett argument för att alla män som skiljts från sina familjer, eller flyttat till en annan plats ska betraktas som potentiella våldtäktsmän. Då studien ovan avser vissa (icke namngivna) områden i Nanjing kan man omöjligt säkerställa hur fördelningen mellan stadsbor och gästarbetare i detta område ser ut vilket gör det svårt att avgöra hur stor siffran egentligen är i proportion. Om bristen på sex är ”outhärdlig” för dessa män kan de ju antas vara potentiella sexköpare.

Sexhandeln i Kina har förändrats drastiskt sedan början av 1990- talet p.g.a. landets ekonomiska reform. Även den kinesiska lagen har genomgått förändringar. Straffrätten och dess procedurlagar genomgick radikala reformer 1997, detta som ett resultat av nationella och internationella påtryckningar för förbättrad implementering och ökat rättskydd för svaranden. Som en konsekvens av den ekonomiska reformen har en rad statligt ägda och drivna industrier och företag nedrustats. Även statliga myndigheter står inför kraftiga nedskärningar. Detta har i sin tur lett till en tävlingsinriktad konkurrens bland civilbefolkningen. Under dessa sociala och ekonomiska förutsättningar har prostitutionen återuppstått. 1998 fanns det ungefär fyra miljoner prostituerade i Kina, varav många tvingats till prostitution för att fly undan fattigdom. I Guangdong provinsen fanns det vid samma tid uppskattningsvis en miljon kvinnor som sålde sina kroppar för pengar. (Pen, 1999:1-2) Andra rapporter bekräftar att ökningen av prostitution sammanfaller med den massiva folkomflyttningen inom landet. Migrerande kvinnor från landsbygden faller lätt offer för hallickar som lurar dem med löften om goda inkomster. Prostitution är allmänt förekommande i landet, men speciellt i områden där utveckling och modernisering kombineras med möjligheter som uppmuntrar till variationer från traditionella normer. (Gil & Anderson, 1998:132-133)

Några av de privata företagen på den kinesiska arbetsmarknaden diskriminerar kvinnor när de anställer arbetare. Vissa kinesiska företag anställer bara kvinnor mellan 18 och 30 år. Gravida och äldre kvinnor diskrimineras ytterligare. Av de kvinnor som förlorat sina arbeten p.g.a. nedskärningar inom den offentliga sektorn på senare år står 34% utan pension och 34,1% utan sjukförsäkring. Dessa kvinnor har svårigheter att finna nya jobb och en del av dem tvingas prostituera sig för att överleva eller stödja sina familjer ekonomiskt. (Zhou, 2006:247-248)

2.3.2. Metoder för bekämpning av prostitution. Efter prostitutionen återuppstått i Kina, har regeringens metoder för bekämpningen blivit alltmer hårdföra. Sanktioner och defensiva, uppdrämningspolitiska metoder har legitimerat aggressiva och ibland även våldsamma straffmetoder. Dessa utförs ibland mot prostituerade, men vanligtvis mot de som organiserar prostitution eller trafficking av kvinnor till prostitution. Nuförtiden ser regeringen på prostitution som en konsekvens av kapitalistisk ondska, drivet av pengarnas dragningskraft. Även moralisk korruption, försvagandet av traditionella värden, utbildningsmässiga aspirationer och ambitioner

att leva ett produktivt liv anses vara bakomliggande orsaker till sexhandel. Den prostituerade ses som en omoralisk symbol för korruption och som själva förkroppsligandet av det komplexa samspelet av behovet för social kontroll, individuellt beteende, moral, lag och politisk ideologi. (Gil & Anderson, 1998:129-130, 132-133)

Sedan 1983 har Kina erkänt återkomsten och utbredningen av prostitution som ett fenomen som tidigare kontrollerats under landets isolerade år. Utplåningen av prostitutionen i folkrepubliken har hyllats som en av regeringens riktigt stora bedrifter. När man byggde det ”nya samhället” skulle också prostituerade förvandlas till ”nya personer” genom ombildning och arbete. Sexuellt överförbara sjukdomar skulle även de bekämpas, och 1964 påstods dessa vara i princip utplånade. På senare år har man dock även sett återkomsten av beteenden och problem från det gamla Kina; drogsmuggling och missbruk, beväpnat våld, organiserad kriminalitet, prostitution, människosmuggling, samt återfödseln av sexuellt överförbara sjukdomar. Landets ledare efter Mao har erkänt problemet och anpassat policies för kontroll av problemen. Dessa har ofta tillämpats på ett mycket strängt sätt. Under nittiotalet uppmanades myndigheter på både lokal och nationell nivå att öppet artikulera problemet med den ökade trenden av prostitutionsfall, trafficking av kvinnor och koppleri. Officiella rapporter hänvisade till den årliga ökningen av prostituerade och värvande till prostitution. För att visa vad regeringen gör åt problemet omnämns siffror ofta detaljerat i tryckta medier. Exempelvis så publicerades siffror på de kvinnor som bortförts och tvingats in i prostitution (40,400), samt ansvariga för människohandel (75,000), tillsammans med hur många prostituerade som anhållits (28,000), detta mellan 1991 och 1992. (Gil, m.fl. 1996:141-143 Gil & Anderson, 1998:132-133) Följande lagar och bestämmelser är för närvarande gällande för behandling och bestraffning av prostitution;

1987. Folkrepubliken Kinas regleringar beträffande förvaltning och straff av överträdelser mot offentlig ordning. (中华人民共和国治安管理处罚条例)

1991. Beslut om att strikt förbjuda prostitution. (严禁卖淫嫖娼的决定)

1991. Beslut om hårda straff för brottslingar som för bort och handlar med eller kidnappar kvinnor och barn. (严惩拐卖、绑架妇女、儿童的犯罪分子的决定)

1992. Lag för skydd av kvinnors rättigheter och intressen. (妇女权益保障法)

1997. Folkrepubliken Kinas brottslag. (中华人民共和国刑法)

1999. Regleringar beträffande skötseln av offentliga nöjeslokaler. (娱乐场所管理条例).

(Zhou, 2006:256,261)

De rättsliga interventionerna mot prostituerade och deras klienter har på senare år intensifierats. Tjänstemän inom offentlig säkerhet är auktoriserade att använda tvingande metoder för att inhämta sådana individer och kvarhålla dem i perioder allt ifrån sex månader upp till två år, då på omskolningssinstitutioner. Om det finns grundläggande bevis vid anhållandet anses det som fullt tillräckligt för kvarhållande. Rättslig process eller juridisk översikt garanteras heller inte, i enlighet med beslutet om Offentliga Säkerhetsmetoder mot Prostitution, 1993.

När man väl kvarhålls i egenskap av prostituerad, så blir behandlingen betydligt mer rehabiliteringsinriktad. Dessa ”brottslingar” uppmuntras enligt konfucianska värdegrunder förändra sitt beteende genom moralisk, socialistisk och arbetsintensiv utbildning. De betraktas som ”räddningsbara” och därför applicerar staten en förmyndaraktig stil gentemot dem. I stark kontrast till detta behandlas hallickar och organisatörer av prostitution genom godtycklig bestraffning. Den prostituerade framställs som ett offer för omständigheter och situationer hon själv inte kunnat råda över och får därför ett utbildningsinriktat straff. Straffet är ämnat att främja hennes rehabilitering, samt förbereda henne för att återupptas i den legitima arbetsstyrkan. Hallickar och människohandlare får utgöra dåliga exempel för att visas upp för massorna. Genom de hårda straffen mot sådana förövare sänder man ett budskap till alla laglydiga medborgare om den solidaritet och moral som det kinesiska systemet visat mot de som överskridit gränserna. (Gil & Anderson, 1998:136-137)

Kampen mot trafficking av kvinnor blev alltmer intensiv i slutet av 1980-talet, då kampanjen mot de ”sex onda” igångsattes. De ”sex onda” som skulle bekämpas var; bortförandet av kvinnor (trafficking), prostitution, pornografi, illegalt spelande, illegala droger och bedrägeri genom vidskepelse. (Lu, m.fl 2006:861) KKP:s centalkommité lanserade då en ny strategi för att upprätthålla social kontroll som ämnar mobilisera och koordinera kontrollen över alla slags brott

som begås i samhället. Vad som utmärker det nya förfarandet är ökad förekomst av kraftåtgärder mot brott i form av kampanjer, en åtgärd som redan under flera år använts i Kina när det gäller brottsbekämpning. Själva utförandet av denna typ av kampanj utmärks av att den bedrivs under en avgränsad tidsperiod och att det är en starkt fokuserad attack mot en specifik typ av brott som ofta genererar ett stort massmedialt uppbåd. Dessa kampanjer har faktiska förgreningar i form av polisiär vaksamhet och aktivitet. Ofta publiceras siffror av antalet arresterade under kampanjtiden, detta för att demonstrera för allmänheten att man faktiskt gör något åt brotten. Under kampanjtiden erbjuder polisen även ofta förövare en viss tidsperiod då dessa frivilligt kan överlämna sig. Civilbefolkningen uppmanas rapportera när brott begås och att hjälpa polisen i deras arbete att finna förövarna. Det råder förhöjd polisaktivitet under denna tid och entusiasmen kan tillsammans med de förhöjda känslouttryckarna leda till hårdhänta polisinsatser. Under ”Slå Hårt Emot Kampanjen” 1996 utfördes speciella operationer mot prostitution, trots att kampanjen i första hand var riktad mot våldsamma brott. Kampanjen hade redan efter de första två månaderna resulterat i ungefär 1000 avrättningar, många av de avrättade var medlemmar i gäng som sysslade med koppleri och trafficking. Det förekommer också offentliga uppvisningar av brottslingar. (Liu, m.fl. 2001:99-100, Gil & Anderson, 1998:138)

I november 2006 genomförde polisen i Shenzhen:s Futian-distrikt razzior mot karaokeklubbar, bastuklubbar och frisörsalonger för att slå ned på prostitution. De grep ungefär 100 prostituerade och deras förmodade kunder som senare förnedrades offentligt genom att polisen ropade ut deras namn och påstådda brott i högtalare, samtidigt som människor flockades runt dem för att bevittna spektaklet. Offentlig förnedring av denna typ har använts förr i Kina, i speciellt stor utsträckning under Kulturrevolutionen, men den här gången fick kommunen och den lokala polisen utstå hård kritik från bl.a. HKK, som kallade metoden barbarisk och opassande för ett modernt samhälle. Futian:s partisekreterare Xu Desen prisade dock polisen för deras insats och sa att bekämpningen av prostitution skulle fortsätta. (Cody, 2006) Ytterligare exempel på metoder för bekämpning av prostitution på senare år följer nedan;

För att kontrollera prostitutionens inverkan på samhället så utfärdade Kinas kulturministerium 2006 en notis som förbjuder underhållningsplatser från att etablera sig i närheten av bostadsområden och skolor. Detta gäller också i museum, bibliotek, kulturella byggnadsverk,

källare som ligger mer än en våning under jorden, eller trånga utrymmen såsom tågstationer och flygplatser. Detta dels för att flera nöjeslokaler tidigare ignorerat säkerhetsregler, samt att de har hyst illegalt spelande, prostitution och andra illegala aktiviteter. (Xinhuanet, 2006-11-25) Samma år bad statlig polis sina lokala enheter att städa upp i landets nöjeslokaler för att slå ned på narkotikahandel, prostitution och andra illegala verksamheter. Den lokala polisen ombads belägga förövarna med ännu strängare straff än tidigare. Ägare till nöjeslokaler som varnats tre gånger på två år ska tvingas stänga igen sina lokaler. Det har framkommit att en del lokalägare har kontakter med den lokala polisen och bedriver prostitution eller spelklubbar för att tjäna extra pengar. Poliser ska därför även straffas om prostitution, narkotikamissbruk och/eller illegalt spel är speciellt utspritt i deras områden. Lokala polischefer ska också straffas om de döljt kännedom om förekomsten av slappt polisarbete. För de poliser som ertappas med att själva driva sådana nöjeslokaler väntar stränga straff. (Xinhuanet, 2006-03-15)

Då man vill visa för allmänheten att man har kontroll över sexhandeln i landet publicerar man med jämna mellanrum uppdateringar av polisens arbete. Exempelvis så beordrade ledningen för den kinesiska polisen fortsatt bekämpning av kriminella gäng i april 2007, efter att polisen rapporterat att de splittrat över 3000 gäng under de föregående 14 månaderna. Minister Zhou Yongkang vid Kinas MOS, har uppmanat polisen runt om i landet att försäkra sig om att kriminella gäng inte sprider sig, speciellt inte vid den kritiska tidpunkt då landet förbereder sig för två stora händelser, d.v.s. KKP:s 17:e nationalkongress och OS i Peking. Han sa även att polisen kommer att fokusera på gäng som organiserar prostitution, illegala spel, narkotikaproduktion och trafficking, samt gäng som terroriserar byar med ett ”skyddande paraply”- en kinesisk metafor som indikerar stöd från regeringstjänstemän. (Xinhuanet, 2007-04-26)

Det finns en s.k. ”kvasi-polis” i Kina. Dessa kan liknas vid halvprivata säkerhetsvakter som inte är officiellt anställda av staten och heller inte har rätt att arresteras medborgare. Deras arbetsuppgifter består på de flesta platser av att ”fånga in” prostituerade. En av de metoder de använder för infångandet är att leta upp kvinnor som ser ut att vara prostituerade på gatorna mellan 04.00 och 07.00 på morgnarna, då många prostituerade är på väg hem. De ber kvinnorna

att visa upp identifikationskort för att sedan överlämna dem till polisen. De flesta prostituerade döms till böter och får därefter lämna arresten. (Pan, 2006:23)

Korruption är ett stort problem i bekämpningen av prostitution och flera fall av korruption bland den kinesiska polisen har uppmärksammats på senare år. Då det främst är polisens ansvar att kontrollera prostitution och arrestera förövare, försvåras bekämpningen av sexhandeln avsevärt om polisen samarbetar med bordellägare och andra organisatörer av prostitution.

I Sichuanprovinsen 2005 dömdes fem verkställande chefer till fängelsestraff på mellan åtta månader till tolv år, detta för att de organiserat prostitution på ett hotell beläget inne på ett museum för revolutionära martyrer. Efter en undersökning om prostitution på hotellet ringde en CCTV-reporter till polisen, som i sin tur startade en utredning och planerade en razzia. När polisen kom till platsen verkade allt i sin ordning, eftersom TV-stationschefen tillsammans med två poliser i förväg tipsat hotellet om razzian, i utbyte mot en summa pengar. Efter att CCTV-reportern exponerat sexhandeln på hotellet följde polisutredningar, arresteringar och fällande domar. (Xinhuanet, 2005-09-22)

2006 gjordes ett försök att stävja poliskorruptionen i Shanghai. Poliserna beordrades byta distrikt med varandra för att utföra oanmälda överraskningskontroller av karaokebarer, discon och videospelshallar. Polisledningen erkände att taktiken var ett resultat av klagomål från boende som uttryckt oro för att poliser skulle ha tagit emot mutor för att skydda prostitutionen, pornografin, det illegala spelandet, narkotikaförsäljningen och andra illegala aktiviteter i deras ansvarsområden. (Xinhuanet, 2006-11-02) För att visa allmänheten att man ser allvarligt på korrupta polismän dömdes ett tidigare befäl hos skogspolisen till döden 2007. Denna tidigare polisman hade lett ett kriminellt gäng som organiserat prostitution, samt mördat två personer från andra gäng. Den f.d. polisen hade 2005 etablerat en illegal karaokeklubb i Yunnanprovinsen och därefter rest till Sichuanprovinsen för att värva kvinnor till prostitution. Han dömdes till döden för mord, utpressning och organiserandet av kvinnor för prostitution. (Xinhuanet, 2007-08-03)

2.3.3. Trafficking. Handeln med kvinnor och barn har också ökat. Trafficking har på senare år kunnat sammanlänkas med sexhandeln då det huvudsakligen finns tre grundläggande anledningar till bortförandet av kvinnor. Den första är tvingande till prostitution, den andra är att man säljer kvinnorna som billig arbetskraft och den tredje anledningen är försäljning av kvinnor som fruar. De som organiserar trafficking gör detta p.g.a. ekonomisk motivation, detsamma gäller för organisatörer inom sexhandeln. Människohandeln har på senare år blivit mycket välorganiserad, med olika gäng som samarbetar inom landet och som även har internationella kontaktnät. Det finns ett antal unga kinesiska kvinnor som varje år säljs för prostitution till exempelvis Thailand. Människohandeln har även ökat sitt geografiska omfång och berör idag områden och städer som inte tidigare inkluderats. En annan trend inom handeln med kvinnor är att offren inte längre bara består av fattiga kvinnor från landsbygden, utan även av universitetsstudenter och allt yngre flickor. Många städer är dessutom beroende av turism och finner det därför fördelaktigt att uppmuntra sexhandeln. (Lu, m.fl. 2006:861-863)

Prostitution har ett nära samband med kidnappning och trafficking av kvinnor. Det finns ett flertal faktorer bakom trafficking. Överskottet av män tillsammans med den massiva folkmflyttningen och dess konsekvenser har lett till ett underskott av kvinnor på landsbygden. Således har kvinnor ånyo börjat behandlas som handelsvaror, detta trots den socialistiska politiken som ju i teorin främjar jämlikhet mellan könen. Problemet med trafficking är allra störst i fattiga, avlägsna landsbygdsområden, såsom Sichuan, Shandong, Hebei, Henan och Shanxi provinsen. Trafficking av kvinnor är mycket lukrativt, med organiserade gäng som driver sin verksamhet på samma sätt som moderna företag drivs. Handeln med kvinnor ska ha spridits till landets 30 provinser och autonoma regioner. Innan kvinnorna säljs vidare, händer det ofta att de temporärt säljs till prostitution. De blir även ofta sexuellt trakasserade, våldtagna och tvingade att ha sex med kunder som kidnapparna värvat. På så vis kan man säga att kidnapparna har möjlighet att dubblera sin vinst, genom att antingen sälja dessa kvinnor som fruar eller sälja dem vidare till prostitution efter de "initierats". Kinesiska gäng lurar rutinmässigt kvinnor från fattiga provinser med löften om mer välbetalda arbeten, eller arbete utomlands, speciellt då i USA. När kvinnorna väl accepterat erbjudandet infogas de snart i sexhandeln, som förutom Kina även når Sydasiens. Kvinnor från norra och nordvästra eller centrala Kina kallas inom handeln för "nordliga svampar" och marknadsförs som en speciell delikatess. De få som faktiskt

transporteras till västvärlden blir ofta tvingade till att prostituera sig även där. (Gil & Anderson, 1998:134-135)

Förra året genomfördes ytterligare insatser för bekämpningen av trafficking då regeringen började planera upprättandet av den första statsapparaten för bekämpning av människohandeln. 21 av Kinas ministerium skulle gå samman för att utarbeta långsiktiga och hållbara lösningar på problemet med människohandel. Panelen består bl.a. av medlemmar av MOS, MASS samt MUÖ. Samtidigt är Kinas ”Nationella handlingsplan mot trafficking av kvinnor och barn” under utformning. Denna kommer att presentera ett skifte i fokus, från den tidigare aggressiva ”slå ned på” metoden, som tillsammans med räddning och återhämtning var primära element i bekämpningen, till en mer preventiv bekämpningsmetod. Tidigare kopplades trafficking främst samman med adoption och tvångsäktenskap, men numera är det huvudsakligen tvångsarbete och sexuell exploatering som ligger bakom människohandeln. Varje år ska ungefär 3000 fall av försäljning av kvinnor och barn rapporteras i Kina. Man tror att det främst är oinformerade och dåligt förberedda gästarbetare som ligger i högriskzonen att falla offer för tvångsarbete eller prostitution. I sex provinser har 137 kvinnohem upprättats, på dessa platser erbjuds hjälp med säker migration och arbetsassistans. Dessa finns i bl.a. Anhui och Henan-provinsen och har kommit till som ett resultat av samarbete mellan IA och HKK. (Xinhuanet, 2007-09-04)

Straffen för de som organiserar människohandel är i regel mycket hårda och bör ha en avskräckande effekt. Livstid i fängelse eller dödsstraff är vanliga påföljder på sådana brott av allvarlig natur. (humantrafficking.org, Crimes of Disrupting the Order of Social Administration)

3. Slutsats

Mitt syfte med uppsatsen var att undersöka hur prostitution bekämpas i dagens Kina och om regeringens bekämpningsmetoder kan anses tillräckliga. Utöver detta har jag även försökt porträttera sexhandeln och dess aktörer för att ge läsaren en deskriptiv bild av de prostituerade kvinnorna i landet. De slutsatser jag kommer presentera har till viss del baserats på denna bild som uppvisar betydande variationer i kvinnornas bakgrund och arbetssituation. Det är enligt min mening av stor vikt att ta de prostituerades situation i beaktning när man utarbetar metoder för kontroll av sexhandeln. Den kinesiska prostituerade kvinnans verklighet har de facto förändrats med tiden, då sexhandeln idag består av ett flertal skikt och den prostituerade inte längre nödvändigtvis är en utfattig bondflicka, trots att dessa till antal fortfarande dominerar.

De senaste årens socio-ekonomiska förändringar har genererat en rad nya möjligheter för individen men även nya samhällsproblem har stigit till ytan, bl.a. i form av korrupcion inom poliskåren, ökad handel med kvinnor och barn, prostitution och återkomsten av veneriska sjukdomar och HIV/AIDS. Trots att det kinesiska samhället utvecklats kraftigt sedan 1950-talet så har statens policier rörande prostitution inte förändrats i samma takt. Man har visserligen skapat nya, strikta lagar och bestämmelser med ambitionen att kontrollera, snarare än utrota prostitutionen vilket kan tyda på att man har en realistisk bild av att sexhandeln är för utbredd för att helt kunna elimineras. Hårda polisiära insatser kombinerat med förmyndaraktiga omskolningsmetoder utgör dock fortfarande grunden för bekämpningen som under kampanjtider visar sig vara effektiv i viss mån, men utan att åskådliggöra de bakomliggande anledningarna till prostitution. Hårda straff kan även de ha en avskräckande effekt, men i nuläget är det varken de prostituerade eller sexköparna som berörs av dessa, då de oftast döms till böter eller omskolning.

Eftersom statlig policy i Kina fortfarande har en prohibitiv inställning så bör preventiva metoder inkluderas för att effektivisera kontrollen av prostitution, d.v.s. om man vill fortsätta följa partilinjen och totalt utesluta en diskussion om eventuell legalisering av sexhandel. Bristen på genusperspektiv i de kinesiska forskarnas undersökningar och kartläggningar av sexhandeln är

också iögonfallande. Det finns noggranna redogörelser för kvinnornas utbildningsnivå, hälsa, arbetssituation samt olika motiveringar till varför de valt att sälja sina kroppar, men ingenstans nämns hur deras könstillhörighet utgör själva förutsättningen för prostitution. Jag anser att de största utmaningarna för den kinesiska regeringen i fråga om bekämpning av sexhandeln i framtiden ligger i en kombination av dessa ovanstående faktorer.

4. Källförteckning

Tryckta källor:

Evans, Harriet (1997). *Women & Sexuality in China*. Blackwell Publishers Ltd, Oxford U.K.

Hershatter, Gail (1997). *Dangerous Pleasures. Prostitution and Modernity in Twentieth- Century Shanghai*. University of California Press. Berkley and Los Angeles, California.

Red: Jianhong Liu, Lening Zhang and Stephen F. Messner. (2001). "Crime and Social Control in a Changing China" Library of Congress Cataloging- in- Publication Data. Greenwood Press/ Greenwood Publishing Group, Inc.

Yuan, Victor. (2003). *Access Sex Workers in China (地下性工作者)* Energy Communications.

Elektroniska Artiklar:

Vincent E. Gil & Allen F. Anderson (1998). State- Sanctioned Aggression and the Control Of Prostitution In The Peoples Republic Of China: A Review. *Aggression and Violent Behavior*, vol 3: 2, s. 129-142. Elsevier LTD

Vincent E. Gil, m.fl. (1996). Prostitutes, prostitution and STD/HIV transmission in mainland China. *Soc. Sci. Med.* Vol, 42:1, s. 141-152. Elsevier LTD

Hong Lu, m.fl. (2006). Female Criminal Victimization and Criminal Justice Response in China. *British Journal of Criminology Online*, vol 46 859-874

Xin Pen (1999). Prostitution and Economic Modernization in China. *Violence against women*, s.1-19. Ebsco

Zhou, Jinghao (2006). Chinese Prostitution: Consequences and Solutions in the Post-Mao Era. *China: An International Journal*, vol. 4:2, s. 238-262. Project Muse Scholarly Online

Internetkällor:

Cody, Edward (2006). Public Shaming of Prostitutes Misfires in China. *Washington Post Foreign Service*. Publicerad: 2006-12-09

URL:

<http://www.washingtonpost.com/wpdyn/content/article/2006/12/08/AR2006120801480.html>

Åtkomstdatum: 2008-01-04

Pan Suiming (2006) Three "Red Light Districts" In China. *Institute of Sexuality and Gender, Renmin University of China*. s. 8,23,26

URL: <http://www.sexstudy.org/english/article.php?id=212>

Åtkomstdatum: 2008-01-04

Chapter VI: Crimes of Disrupting the Order of Social Administration.

www.humantrafficking.org

URL: www.humantrafficking.org/government_law/16

Åtkomstdatum: 2007-11-29

Utbildning. *United Nations Online DK*.

http://www.un.dk/swedish/Briefing_papers/Utbildning/main.htm

Åtkomstdatum: 2008-01-08

Sichuan. *Nationalencyklopedin Online*

URL:

http://www.ne.se/jsp/search/search.jsp?h_search_mode=simple&h_advanced_search=false&t_word=sichuan

Chengdu. *Nationalencyklopedin Online*

URL:

http://www.ne.se/jsp/search/search.jsp?h_search_mode=simple&h_advanced_search=false&t_word=chengdu&btn_search=S%F6k+i+NE

Åtkomstdatum: 2008-01-09

Nedanstående artiklar från Xinhuanet har alla upphämtats 2008-01-02;

Xinhuanet. Publicerad: 2006-11-25 China bans entertainment business in residential, school areas. [URL:http://news3.xinhuanet.com/english/2006-11/25/content_5374542.htm](http://news3.xinhuanet.com/english/2006-11/25/content_5374542.htm)

Xinhuanet. Publicerad: 2006-03-15 Entertainment venues checked. [URL:http://news3.xinhuanet.com/english/2006-03/15/content_4307349.htm](http://news3.xinhuanet.com/english/2006-03/15/content_4307349.htm)

Xinhuanet. Publicerad: 2007-04-26 Chinas police chief declares war on crime gangs. [URL:http://news.xinhuanet.com/english/2007-04/26/content_6032713.htm](http://news.xinhuanet.com/english/2007-04/26/content_6032713.htm)

Xinhuanet. Publicerad: 2007-09-04 Panel set to target human trafficking. [URL:http://news.xinhuanet.com/english/2007-09/04/content_6658574.htm](http://news.xinhuanet.com/english/2007-09/04/content_6658574.htm)

Xinhuanet. Publicerad: 2007-08-03 Ex-policeman sentenced to death for heading crime gang in SW China. [URL:http://news.xinhuanet.com/english/2007-08/03/content_6470619.htm](http://news.xinhuanet.com/english/2007-08/03/content_6470619.htm)

Xinhuanet. Publicerad: 2006-11-02 Shanghai cops swap beats to cut down corruption. [URL:http://news3.xinhuanet.com/english/2006-11/02/content_5280738.htm](http://news3.xinhuanet.com/english/2006-11/02/content_5280738.htm)

Xinhuanet. Publicerad: 2005-09-22 Hotel prostitution at Chinese red patriotic site. [URL:http://news3.xinhuanet.com/english/2005-09/22/content_3525783.htm](http://news3.xinhuanet.com/english/2005-09/22/content_3525783.htm)

Xinhuanet. Publicerad: 2007-11-30 Condoms no longer evidence of prostitution in China. [URL:http://news.xinhuanet.com/english/2007-11/30/content_7177783.htm](http://news.xinhuanet.com/english/2007-11/30/content_7177783.htm)

Xinhuanet. Publicerad: 2006-07-31 Migrants troubled by lack of sex. [URL:http://news3.xinhuanet.com/english/2006-07/31/content_4897812.htm](http://news3.xinhuanet.com/english/2006-07/31/content_4897812.htm)

5. BILAGOR

Crimes of Disrupting the Order of Social Administration (1987)

Sektion 8. Brott av organisering, Tvingande, Förledande, Hysande eller Introducerande av Prostitution.

Artikel 358. De som organiserar eller tvingar andra in i prostitution ska dömas till fem till tio års fängelse samt bötfällas. De som faller in i en eller flera av nedanstående kategorier kommer dömas till minst tio års fängelse, eller livstid, tillsammans med böter eller konfiskering av egendom.

- (1) De som begår seriösa brott av att organisera andra för prostitution;
- (2) de som tvingar unga flickor under 14 år till prostitution;
- (3) de som tvingar fler än en person till prostitution och de som upprepade gånger tvingar andra in i prostitution;
- (4) de som tvingar andra, som blivit våldtagna av dem in i prostitution;
- (5) de som orsakar allvarliga skador, död, eller andra seriösa konsekvenser för de som tvingats in i prostitution

De som begår ett eller flera av de ovanstående brotten, om fallet är mycket allvarligt, ska dömas till livstid i fängelse eller dömas till döden, tillsammans med konfiskering av egendom.

De som hjälper andra att organisera människor för prostitution ska dömas till minst fem års fängelse samt böter.

Artikel 359. De som härbärgerar prostitution eller förleder eller introducerar andra för prostitution ska dömas till fem år eller mindre i fängelse, tillsammans med böter. I allvarliga fall ska de dömas till minst fem år i fängelse samt böter.

De som förleder unga flickor under 14 år in i prostitution ska dömas till minst fem år i fängelse tillsammans med böter.

Artikel 360. De som engagerar sig i prostitution eller besöker ett horhus och är medvetna om att de lider av syfilis, gonorré eller andra allvarliga veneriska sjukdomar ska dömas till fem år eller mindre i fängelse, eller sättas under (kriminell) arrest eller övervakning, dessutom ska de bötfällas.

De som besöker unga prostituerade flickor under 14 år ska dömas till minst fem år i fängelse, tillsammans med böter.

Artikel 361. Personal inom hotell, restauranger, nöjesindustrin, taxibolag, och andra enheter som utnyttjar sin enhets position till att organisera, tvinga, förleda, härbergera eller introducera andra för prostitution ska dömas och staffas enligt artikel 358 och 359 av denna lag.

Artikel 362. Personal inom hotell, restauranger, nöjesindustrin, taxibolag, och andra enheter som informerar lagbrytare och kriminella under tiden som public security personal undersöker prostitution och horhuskunder, om fallet är allvarligt, ska bli dömda av artikel 310 av denna lag.

Artikel 240. De som kidnappar och utsätter kvinnor eller barn för trafficking ska bli dömda till mellan fem och tio års fängelse inklusive böter. De som faller in en eller flera av nedanstående kategorier kommer dömas till minst tio års fängelse, eller livstids fängelse, inklusive böter eller konfiskering av egendom. De som begår speciellt allvarliga brott ska dömas till döden inklusive konfiskering av egendom.

- (1) Första graden av inblandning i brottscirklar som engagerar sig i att kidnappa och handla med kvinnor eller barn;
- (2) De som kidnappar och handlar med fler än tre kvinnor och/eller barn;
- (3) De som våldtar kidnappade kvinnor;
- (4) De som förleder, lurar eller tvingar kidnappade kvinnor till att prostituera sig, eller de som säljer kidnappade kvinnor till andra som i sin tur tvingar dem till prostitution;
- (5) De som kidnappar, kvinnor eller barn och då använder våld, tvång, narkotika, med avsikt att sälja dem;
- (6) De som stjälar eller rånar spädbarn eller småbarn med avsikt att sälja dem;

(7) De som orsakar kidnappade kvinnor eller barn, eller deras familjemedlemmar, allvarliga skador eller död, eller andra grava konsekvenser;

(8) De som säljer kidnappade kvinnor eller barn till utlandet.

Kidnappning och trafficking av kvinnor eller barn avser bortförande, handel med, transporterande av, eller byteshandel med kvinnor eller barn.

Artikel 241. De som köper kidnappade kvinnor eller barn ska dömas till tre år eller mindre i fängelse, eller sättas under arrest eller övervakning.

De som köper kidnappade kvinnor och tvingar dem till att ha sex med dem kommer att dömas enligt artikel 236.

De som köper kidnappade kvinnor eller barn och olagligt berövar dem av eller inskränker på deras fysiska frihet, eller skadar eller förolämpar dem, ska bli dömda enligt relevanta stipuleringar av denna lag.

De som köper kidnappade kvinnor eller barn och begår brott stipulerade i paragraf två och tre av denna artikel ska dömas för fler än ett brott.

De som köper och säljer kidnappade kvinnor eller barn ska dömas och straffas enligt artikel 240 av denna lag.

De som köper kidnappade kvinnor eller barn men inte hindrar dem att återvända till sina ordinarie hem enligt deras önskemål, och inte heller missbehandlar köpta barn eller hindrar räddningsförsök på dem, kan komma att undgå rättslig undersökning. (humantrafficking.org)

